

Vážení občané, vzhledem k meteorology stále platnému varování ohledně vzniku požárů prosíme o respektování rad HZS Ústeckého kraje.

Současně Vás žádáme, abyste nevypalovali trávy a brali tak ohled na aktuální sucho, probíhající žně a další aktivity, které by mohly způsobit šíření požáru. Nikdy pak nenechávejte oheň bez dozoru, upozorňujeme, že náklady, které bude zásah IZS vyžadovat, budou vymáhány po původci požáru.

Pro informaci od HZS Ústeckého kraje:

Letní měsíce jsou spolu s jarem dobou, kdy hasiči tradičně likvidují vůbec nejvíce požárů.

Červenec a srpen jsou rovněž obdobím, kdy mají jednotky požární ochrany obvykle nadprůměrný počet technických zásahů – zejména u dopravních nehod, úniků nebezpečných látek, ale i práce na vodě, otevírání uzavřených prostor, odstraňování překážek, likvidace obtížného nebezpečného hmyzu apod.

Loni v létě vyjžděli hasiči k více než 3 000 požárům. Tyto požáry stály 14 lidských životů a 187 lidí se vážně zranilo.

V rodinných domech vznikl během dvou loňských letních měsíců požár 400 krát, auta hořela 297 krát, zemědělské stroje 70 krát.

Tradičně nejvíc požárů je v létě v přírodním prostředí. Loni bylo takových požárů 660. Mezi typicky letní zásahy hasičů patří požáry travních a lesních porostů od neopatrně rozdělaných táborových ohniček nebo nedopalků cigaret, požáry na polích od jisker ze zemědělské techniky, vznícení porostu od výfuku nevhodně zaparkovaného automobilu apod.

Nedbalost dospělých je po technických závadách (639 požárů během července a srpna 2014) druhou nejčastější příčinou požárů. Loni v létě bylo takto způsobeno 378 požárů.

Rozdělávání ohně v přírodě

V létě mnozí podnikají nejrůznější výlety, pobývají na chalupách či chatách, táboří v přírodě apod. Při těchto příležitostech se často neobejdeme bez táboráku, grilování a opékání buřtů.

Také při tom bychom si měli dávat pozor a dodržovat několik základních bezpečnostních pravidel, které chrání nás i okolí. Oheň v přírodě se totiž může velice snadno vymknout kontrole, ohrozit životy a napáchat nevyčísitelné majetkové či ekologické škody.

- Při rozdělávání ohně v přírodě je nutné v první řadě zvolit vhodné místo pro ohniště. To by mělo být vzdáleno nejméně 50 m od okraje lesa a v dostatečné vzdálenosti od budov a vůbec všech věcí, které se mohou vznítit. Pamatujte, že v lese lze rozdělávat oheň jen na vyhrazených místech! Zcela zakázáno je i rozdělávání ohně na místech se vzrostlým porostem, tedy i na louce nebo na strništi. Oheň nezakládejte pod větvemi a na kořenech stromů, na suchém listí, lesní hrabance (zetlelá vrstva jehličí) nebo rašelině, ani v blízkosti stohů (minimálně 100 m), seníků apod. Létající jiskry nebo náhlý poryv větru totiž velmi snadno způsobí neštěstí. Kvůli podobné neopatrnosti lidí každoročně vznikají stovky požárů. Pro rozdělávání ohně je naopak ideální hliněný podklad.

- Místo táboráku je nutno i vhodně uspořádat. Při rozdělávání ohně v přírodě ohniště bezpečně oddělte od okolního prostředí – např. obložení kameny, obsypáním pískem, vyhloubením zeminy apod. V případě větších vater je vhodné ohniště oddělit až metr širokým pruhem, který bude zbavený veškerých hořlavin.
- K zapálení nebo udržování ohně v žádném případě nepoužívejte vysoce hořlavé látky jako např. benzín, naftu či líh. Oheň se pak velmi snadno vymkne kontrole a může způsobit i vážné popáleniny. Navíc podle zákona o ochraně ovzduší v otevřených ohništích nelze pod hrozbou vysokých pokut spalovat žádné chemické látky.
- Dělejte jen takový táborák, který dokážete zvládnout! Pokud chystáte velkou vatra, dejte si pozor, aby byly polena poskládány do stabilní pyramidy (pomohou např. záseky na polenech), která umožní prohořívání dovnitř a zabrání nebezpečí rozvalu pyramidy do okolí.
- Oheň nesmíte ponechat ani na okamžik bez dozoru. Mějte nachystán dostatek vody (popř. písek, hlínu), kdyby se oheň vymykal kontrole. I proto je dobré umístit ohniště v blízkosti vodního zdroje.
- Vaše odpovědnost však nekončí okamžikem skončení zábavy. Opustit místo pálení můžete až poté, co ohniště důkladně uhasíte - ať již prolitím vodou, nebo zasypáním zeminou. Při odchodu se z ohniště nesmí kouřit a popel i půda pod ohništěm musí být chladné. Pamatujte, že i ve zdánlivě zcela vyhaslém ohništi se mohou skrývat žhavé oharky a poryv větru je znovu rozdmýchá a oheň roznese do okolí. Hasiči musejí každý rok dohašovat ohniště, které byly ponechány svému osudu.
- Zejména půda v jehličnatém lese je z hlediska možného vzniku a šíření požáru riziková. Hrabanka tvořená zetlelým jehličím může prohořet až do značné hloubky a nepozorovaně se šířit do stran i mimo ohniště. Nedbalé uhašení proto nestačí a ohniště je nutné důkladně prolít vodou!
- Za silného větru nebo v období extrémního sucha bychom oheň v přírodě nebo na volném prostranství neměli rozdělávat vůbec.
- Pamatujte, že děti by neměly být u ohniště ponechány bez dozoru plnoleté osoby.
- Do ohně nikdy nevhazujte jakékoliv výbušné předměty (rachejtle, světlice, patrony, nádoby se stlačeným plynem, municí). Oheň neroznášejte po okolí, např. na zapálené větvi. Pamatujte, že oheň a alkohol nepatří k sobě. Zvláště pozor na sezení a hry příliš blízko plamenů, stačí málo a může dojít k vznícení šatů, ožehnutí vlasů, řas a popálení.

Pokud se na vás vznítí oděv a není k dispozici dostatek vody k uhašení, neutíkejte – tím jen podpoříte hoření. Okamžitě si lehněte na zem a chraňte si obličej. Válejte se, dokud plameny neuhasnou – válením se zamezí přístupu kyslíku potřebného k hoření. Je-li po ruce deka, nebo jiná vhodná textilie (nesmí to být látka z umělých látek), lze ji také použít k uhašení hořícího oděvu. Když se popálíte, postižených ploch se nedotýkejte, popálené místo ihned ponořte do čisté, studené a proudící vody a vyhledejte odbornou pomoc.